

EDITORIAL

RIGHTS, FREEDOMS, POLITICAL BELIEFS, POLITICAL VIOLENCE

Av. Laura VICOL

*President of the Committee on Legal Affairs, Discipline and
Immunities of the Chamber of Deputies, Parliament of Romania*
laura.vicol@cdep.ro

As a recent entrant to the world of politics, I have found it extremely difficult to digest, from the ground, how the debate has reached a point where acceptance of the ideas of pluralism and tolerance is increasingly theoretical and less of a reality. We are a democracy, we have parties, we have institutions, but the democratic spirit is slowly disappearing. It has become a habit for the place of ideas to be taken by a contest of screaming, demonising, labelling and, more recently, physical hanging of collars. But the problem is not just how this kind of debate affects politicians. „Let them have it” says the Romanian. The fundamental problem, however, is that this unhappy picture transfers to society.

We remember the „violent and inept mauling” with which a former Romanian Foreign Minister used to gratify ordinary people who challenged a government, the „shabby mouths” of Romanians, disregarded by a recognized intellectual of this nation, or the emphatic announcement made by an entrepreneur, last years, that he would not hire people with a certain political option. We hear all the time after the elections the gnashing of teeth of the losers that they „voted the welfare recipients”, that they did not vote „with the right people”. And I don't want to get into the argument that this attitude is characteristic of certain parts of the political spectrum in particular. What I do want to discuss is how Romanian political parties and leaders choose to ostracize millions of their compatriots because they have a political choice. Another political choice. And if they have another political option, they are automatically no longer citizens worthy of respect, with rights and obligations, but only an obstacle to the accumulation of power.

As a given, the right to choose, enshrined in the Constitution, the Charter of Fundamental Rights of the European Union whose respect we have assumed, documents that some selectively invoke only when it suits them, is attacked in its foundations. The parties are no longer fighting among themselves in the political arena, but have something to share with the voters, the voters who have the right to vote for whom they want. As long as a party is not outlawed, no one can challenge the right of a citizen of this country, regardless of gender, age, social condition, sexual orientation, ethnicity, religion, religious denomination to exercise their vote as they wish.

When the politician takes such an approach, so will his supporters, and many of them already do. On social media there is a real „war” between supporters of one party or another. From name-calling it is easy to move on to threats. It is already a social phenomenon. And the fault lies not with the people, but with political leaders who say things they shouldn't say. And if things get out of hand, they wash their hands. Still.

I'm talking here only about Romania, because we are Romanians, but such developments exist in many traditional democratic countries. There are more and more irresponsible politicians, ready at any time to use the frustrations in society, here or elsewhere, for political gains that may be easy, but with effects that can be dramatic in the future.

We all know the reasons why the Universal Declaration of Human Rights was adopted in 1948. There is no point in rehashing them here.

As a politician, as a lawyer, but above all as a private citizen, I would very much like us to discuss what is going on in more detail and more calmly so that it is not too late. Nobody wants to be hated for their rights and for exercising them freely.

DREPTURI, LIBERTĂȚI, CONVINGERI POLITICE, VIOLENȚĂ POLITICĂ

Av. Laura VICOL

*Președinte Comisia juridică, de disciplină și de imunități
a Camerei Deputaților, Parlamentul României
laura.vicol@cdep.ro*

Ca om recent intrat în lumea politicii, mi-a fost extrem de greu să diger, din "teren", modul în care dezbateră a ajuns într-un punct în care acceptarea ideilor de pluralism și toleranță este tot mai mult teoretică și mai puțin o realitate. Suntem o democrație, avem partide, avem instituții, dar dispare ușor-ușor spiritul democratic. A devenit o obișnuință ca locul ideilor să fie luat de un concurs de urlete, demonizări, etichetări și, mai nou, agățat de gulere, în mod fizic. Problema nu este, însă, doar modul în care acest tip de dezbateră îi afectează pe politicieni. "Să fie la ei" zice românul. Problema fundamentală este reprezentată, însă, de faptul că acest tablou nefericit se transferă în societate.

Ne aducem aminte de "mahalaua violentă și ineptă" cu care un fost ministru de Externe al României gratula oamenii simpli care contestau o guvernare, de "gurile știrbe" ale românilor, desconsiderate de un intelectual recunoscut al acestui neam sau despre anunțul cu emfază făcut de un antreprenor, anii trecuți, că nu va angaja oameni cu o anumită opțiune politică. Auzim tot timpul după alegeri scrâșnetul de dinți al pierzătorilor că au "votat asistații sociali", că nu s-a votat "cu cine trebuie". Și nu vreau să mai intru în discuția că această atitudine este caracteristică mai ales anumitor zone ale spectrului politic. Vreau să intru însă în discuția despre modul în care partide și lideri politici români optează pentru ostracizarea a milioane de compatrioți pentru că o au opțiune politică. O altă opțiune politică. Iar dacă au o altă opțiune politică, nu mai sunt, automat, cetățeni demni de respect, cu drepturi și obligații, ci doar un obstacol în calea acumulării de putere.

Ca un dat, dreptul de a alege, consfințit de Constituție, de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene a cărei respectare am asumat-o, documente pe care unii le invocă selectiv, doar atunci când le con-

vine, este atacat în fundamentele sale. Partidele nu se mai luptă între ele în arena politică, ci au ceva de împărțit cu alegătorii, cu alegătorii care au dreptul să voteze pe cine doresc ei. Atâta timp cât un partid nu este scos în afara legii, nimeni nu poate contesta dreptul unui cetățean al acestei țări, indiferent de sex, vârstă, condiție socială, orientare sexuală, etnie, religie, confesiune religioasă de a-și exercita votul așa cum dorește.

Când omul politic își asumă o astfel de abordare, la fel vor face și susținătorii săi, și mulți dintre ei deja fac asta. Pe rețelele sociale există un adevărat „război” între susținătorii unui partid sau altul. De la jigniri se trece ușor la amenințări. Este deja un fenomen social. Iar vina nu aparține oamenilor, cât liderilor politici care spun lucruri pe care nu ar trebui să le spună. Iar dacă lucrurile degenerază, se spală pe mâini. Încă.

Vorbesc aici doar despre România, pentru că suntem români, dar astfel de evoluții există în multe state democratice cu tradiție. Sunt tot mai mulți politicieni iresponsabili, gata oricând să folosească frustrările din societate, de aici sau de aieva, pentru câștiguri politice poate facile, dar cu efecte ce pot fi dramatice în viitor.

Știm cu toții motivele care au determinat adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului în 1948. Nu are sens reluarea lor aici.

Îmi doresc foarte mult, ca om politic, ca jurist, dar mai ales ca simplu cetățean să discutăm mai mult și mai așezat despre ce se întâmplă, pentru a nu fi prea târziu. Nimeni nu vrea să fie urât pentru drepturile sale și pentru faptul că și le exercită liber.